

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116223706
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116223706.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: s Autoleasing SK, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, zastúpeného právnym zástupcom Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107 proti žalovanému: G. P., nar. XX.XX.XXXX, J. P. XXX/X, XXX XX J. - E. J., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 4 225,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 20.09.2016 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4 225,58 eur spolu s úrokom z meškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4 225,58 eur od 13.07.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 26.01.2014 zmluvu o úvere č. A., ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na financovanie kúpy motorového vozidla vo výške 3 402,40 eur. Žalovaný si kúpil osobný automobil, cena ktorého bola vo výške 4 253 eur pričom žalovaný uhradil priamou platbou sumu vo výške 850,60 eur a zvyšok kúpnej ceny motorového vozidla bol financovaný z poskytnutého úveru. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 50 mesačných splátkach po 174,33 eur, teda všetky splátky celkom vo výške 8 716,50. Prvá splátka bola splatná dňa 26.02.2014 a ostatné splátky vždy k 26. dňu v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola vo výške 27 % ročne. Strany sporu sa dohodli, že súčasťou zmluvy o úvere budú aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 01.01.2014. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase platiť úroky a ďalšie náklady a poplatky spojené s úverom. Žalovaný však svoju povinnosť riadne a včas splácať úver nespĺnil, pretože uhradil iba 20 splátok. V zmysle bodu 5.1 VOP žalovaný sa zaviazal v prípade omeškania s plnením jeho peňažných záväzkov uhradiť žalobcovi aj náklady spojené s vymáhaním, zmluvnú pokutu vo výške 200 eur, zmluvnú pokutu vo výške zodpovedajúcej súčtu všetkých nesplatených splátok, náhradu škody a poplatok za upomienku. Ďalej žalobca poukázal na čl. II. zmluvy o úvere a bodu 6.1, 6.2 VOP, v zmysle ktorých je súčasťou zmluvy o úvere Zmluva o zabezpečovacom prevode práva, na základe ktorej žalovaný svojim podpisom na úverovej zmluve previedol na žalobcu vlastnícke právo k motorovému vozidlu v súlade s § 553 OZ. Nakoľko došlo k uplatneniu práva žalobcu na okamžité splatenie úveru, žalobca požadoval okamžité vrátenie motorového vozidla a začal výkon zabezpečovacieho práva, o ktorom bol žalovaný oboznámený listom zo dňa 26.11.2015. Došlo k odobratiu motorového vozidla. Žalovaný svojim podpisom na protokole o odobratí a prevzatí motorového vozidla zo dňa 01.02.2016 potvrdil odovzdanie motorového vozidla. Následne došlo k predaju motorového vozidla a dlžná suma bola znížená o výnos z predaja vo výške 1 650 eur. Celkové náklady spojené s odobratím vozidla a následným predajom sú v výške 734,80 eur. Žalobca dňa 26.01.2016 uplatnil právo okamžitého splatenia celého čerpaného úveru a ku dňu

26.01.2016 zosplatnil úver. Žalovanému zaslal protokol o konečnom vyrovnaní zo dňa 27.06.2016, v ktorom presne vyčíslil dlh žalovaného a vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy vo výške 4 225,58 eur. Žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote a zásielka sa žalobcovi vrátila ako nedoručená dňa 12.07.2016. Žalobca tiež poukázal na bod 11.04. VOP o doručovaní. Uviedol, že mu vznikla ku dňu 27.06.2016 pohľadávka voči žalovanému vo výške 4 225,58 eur. Túto špecifikoval ako pohľadávky po lehote splatnosti 697,32 eur, nesplatená časť istiny 527,55 eur, ostatné neuhradené záväzky vo výške zmluvnej pokuty 2 032,91 eur, nákladov na vymáhanie 734,80 eur, poisťnom 3 eur, poplatku za predčasné ukončenie zmluvy 200 eur, ostatných dlžných záväzkoch 30 eur.

2. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 09.01.2017 uviedol, že má záujem splácať uplatnený nárok v rozumných splátkach, ktoré určí súd (č.l. 65 spisu).

3. Žalobca podaním zo dňa 11.01.2017 špecifikoval žalovanú sumu ako dlžné splátky úveru 697,32 eur, nesplatený zvyšok istiny 2 177,55 eur, ostatné zmluvné pokuty podľa bodu 5.1. písm. b) VOP 400 eur, zmluvnú pokutu podľa bodu 5.1 písm. c) VOP vo výške 1 632,91 eur náklady na vymáhanie 734,80 eur v zmysle bodu 5.1 písm. a) VOP, poisťné 3 eura, poplatok za predčasné ukončenie zmluvy 200 eur, ostatné dlžné záväzky vo výške 30 eur, a to 3x upomienka po 10 eur. (č.l. 66 spisu).

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 04.10.2017 uviedol, že predmetná zmluva uzatvorená so žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou. Mal za to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal, že v zmluve absentuje úroková sadzba podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona. Údaj o hodnote RPMN vo výške 70,41 % považuje za rozporný s dobrými mravmi. Taktiež uviedol, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti, druh spotrebiteľského úveru, uvedenie adresy predávajúceho, kde možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a uvedenie adresy kontrolného orgánu. Rovnako v zmluve absentuje uvedenie možnosti žalobcu odstúpiť od zmluvy. Mal za to, že v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca má teda nárok výlučne na zaplatenie finančných prostriedkov, ktoré mu reálne vyplatil. Zdôraznil, že uhradil 20 splátok, t.j. 3 486,60 eur a výkonom zabezpečovacieho prevodu získal žalobca 1 650 eur. Bol názoru, že voči žalobcovi nemá žiadny dlh. Žalobu považoval za bezdôvodnú. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. (č.l.100 spisu).

5. Žalovaný podaním zo dňa 21.02.2018 (č.l. 114 spisu) tiež namietal, že v zmluve o úvere absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny.

6. Žalobca písomným podaním zo dňa 10.05.2018 (č.l. 127 spisu) uviedol, že prílohou predmetnej zmluvy je splátkový kalendár a VOP. Splátkový kalendár žalovaný podpísal v rovnaký deň ako samotnú zmluvu. Uviedol, že termín konečnej splatnosti je uvedený a vyjadrený termínom konečnej poslednej splátky definovaným v splátkovom kalendári. Tiež uviedol, že žalovaný sa v deň podpisu oboznámil aj so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, kde bol uvedený druh úveru, doba trvania zmluvy, výška splátok, počet splátok, úroková sadzba a RPMN, ktorý dokument žalovaný tiež podpísal. Poukázal, že doba trvania zmluvy bola dohodnutá na 84 mesiacov a naň nadväzuje konečná splatnosť úveru, ktorá je daná splatnosťou poslednej splátky. Konečná splatnosť úveru je uvedená v splátkovom kalendári. K prevzatíu motorového vozidla došlo dňa 26.01.2014 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 26.03.2018. Bol názoru, že zákon neustanovuje povinnosť, v zmysle ktorej termín splatnosti úveru má byť určený konkrétnym dátumom. V zmluve bola doba trvania úverového vzťahu dohodnutá na 50 mesiacov. Ďalej nesúhlasil s názorom žalovaného o rozpornej RPMN s dobrými mravmi. Uviedol, že u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku a RPMN odvodzovať od výšky úroku a RPMN v prípade bankových subjektov. Poukázal na definíciu priemerného spotrebiteľa. Mal za to, že ustanovenia zmluvy nie sú pre žalovaného ako spotrebiteľa zmätočné alebo mätúce. Taktiež zdôraznil, že v zmluve je uvedená aj adresa žalobcu. Poukázal na rozhodnutie R. Q.. Mal za to, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a žalovaný ako spotrebiteľ nepochybne vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Mal za to, že žalobca v žiadnom prípade neporušil zákon a nezasahoval do ekonomického rozhodovania spotrebiteľa. Trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 19.mája 2018 (č.l. 145 spisu) uviedol, že nesúhlasí so zaplatením dlžnej sumy lebo auto už nevlastní, zobrali mu ho a nemá žiadne doklady o tom čo má zaplatiť.

8. Súd nariadil pojednávanie na deň 17.09.2018, kde právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa pridriavajú písomnej žaloby. K dobe trvania zmluvy uviedla, že táto nepredstavuje konkrétny dátum, ale istú časovú periódu a táto časová perióda vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, kde je vlastne obsiahnutá doba trvania zmluvy 50 mesiacov. Mala tiež za to, že zo samotnej zmluvy vyplýva aj termín konečnej splatnosti úveru. Tento vyplýva aj zo splátkového kalendára, kde je určený pevný termín 26.03.2018, kedy sa stala splatná posledná teda 50 splátka. Ďalej uviedla, že zmluvné pokuty vyplývajú z obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a s ktorými sa žalovaný oboznámil pri podpise zmluvy.

9. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy vyhodnotil pre absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 12/2010 Z.z. ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobu zamietol aj pre nedôvodné uplatňovanie si nároku vo výške 3 000,71 eur pozostávajúci len zo zmluvných pokút (400 eur + 1632,91 eur), nákladov na vymáhanie (734,80 eur), poistného (3 eura), poplatku za predčasné ukončenie zmluvy (200 eur) a poplatkov za upomienky (30 eur) (špecifikované č.l. 67 - 68 spisu), nakoľko tieto neboli so žalovaným dohodnuté priamo v zmluve, ale len v previazaných dokumentoch.

10. Proti v poradí prvému rozsudku žalobca podal odvolanie.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uznesením č.k. 7Co/321/2018-229 zo dňa 10.04.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že úver nemožno z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko mal za to, že predmetná náležitosť je v danej zmluve jasne a zrozumiteľne daná, a teda záver okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru nie je správny. Rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil aj z dôvodu zmätočnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku tak ako uviedol v bode 14 zrušujúceho uznesenia.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Okresný súd nariadil vo veci samej pojednávanie dňa 10.10.2019, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to za účasti strán sporu. Tak žalobca, ako aj žalovaný zotrvali na doterajšej argumentácii v spore.

13. Okresný súd sa opätovne oboznámil s podstatnými listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli a zistil, že strany sporu uzavreli dňa 26.01.2014 zmluvu o úvere č. A. predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na obstaranie motorového vozidla P. S. W. K. X.X K.-K. D. P. XX. Kúpna cena vozidla bola 4 253 eur. Žalovaný zaplatil časť kúpnej ceny 850,60 eur v hotovosti. Žalobca poskytol žalobcovi účelovo viazaný spotrebiteľský úver vo výške 3 402,40 eur, a to bankovým prevodom, s počtom splátok 50 vo výške 174,33 eur. Celková čiastka predstavovala sumu 8 716,50 eur. Doba trvania zmluvy bola 50 mesiacov. Priemerná hodnota RPMN vo výške 23,83 %, výpožičná úroková miera 27 %, výška ročnej RPMN v deň uzatvorenia úverovej zmluvy 71,20 % a motivačný benefit 1 000 eur. Strany sporu súčasne v rámci zmluvy o úvere, a to v článku II. zmluvy, uzatvorili aj zmluvu o zabezpečovacom prevode práva a zmluvu o výpožičke. K zmluve o úvere boli priložené aj VOP, štandardné európske informácie s uvedenou dobou trvania zmluvy 50 mesiacov. Žalovaný prevzal aj splátkový kalendár. Strany sporu podpísali aj protokol o prevzatí vozidla. Žalovaný si neplnil povinnosti zo zmluvy o úvere mu vyplývajúce, preto žalobca zaslal žalovanému upomienku zo dňa 02.11.2015 a vyzval ho na úhradu nedoplatku. Následne žalobca žalovaného pre neplnenie si povinností zo zmluvy o úvere vyzval na pristavenie vozidla a oznámil mu začatie výkonu zabezpečovacieho alebo záložného práva a predpokladaný termín predčasného ukončenia zmluvy. Dňa 26.01.2016 žalobca žalovanému oznámil uplatnenie práva na okamžité splatenie úveru. Dňa 01.02.2016 žalobca realizoval odobratie vozidla, o čom bol spísaný protokol o odobratí a prevzatí motorového vozidla a vystavená faktúra č. XXXX/XXXX vyhotovená dňa 05.02.2016 znejúca na sumu 300 eur. Žalobca dňa 27.06.2016 vystavil protokol konečného vyrovnania z ktorého vyplýva, že dlžné splátky úveru, ktorých splatnosť nastala najneskôr v deň ukončenia zmluvy predstavujú sumu 697,32 eur, nesplatená časť istiny 527,55 eur zmluvné pokuty 400 eur, zmluvná pokuta podľa bodu 5.1 písm. c) podmienok 1 632,91 eur, náklady spojené s vymáhaním nespĺnených záväzkov 734,80 eur, nesplnené čiastky povinného zákonného poistenia 3 eura, poplatok za predčasné ukončenie

zmluvy 200 eur a ostatné dlžné záväzky 30 eur, t.j. spolu nedoplatok vo výške 4 225,58 eur. Žalobca zaslal žalovanému aj predžalobnú výzvu na úhradu 4 225,58 eur dňa 04.08.2016. Tieto skutočnosti považoval okresný súd za medzi stranami nesporné. Rovnako nesporné medzi stranami bolo, že žalobca predmetné motorové vozidlo predal, pričom dlžná suma bola znížená o výnos z predaja vo výške 1 650 eur (zostatok 527,55 eur). Nesporné medzi stranami sporu bolo, že žalovaný uhradil len 20 splátok vo výške 174,33 eur, t.j. celkovo sumu 3 486,60 eur.

14. Z doložených listinných dôkazov tak vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému nároky vzniknuté z titulu úverovej zmluvy. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa tak hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súd má tak za to, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský, pričom táto kvalifikácia nebola sporná ani medzi stranami sporu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 9 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

15. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

16. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva síce obsahuje obligatórnu náležitosť, a to RPMN, avšak vo výške, ktorá je v rozpore so zákonom. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky. Celkovú výšku odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky vyjadruje RPMN. Výška odplaty v danej veci vyjadrovala RPMN o výške 71,20 %, čo vzhľadom na priemernú hodnotu obdobných úverov v danom čase bol 25,36 %, čo vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi k 31.12.2013 pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo leasing o výške od 1 500 do 6 500 eur vrátane. RPMN v danej veci vo výške 71,20 % bola tak viac ako dvojnásobok, konkrétne 2,81 násobok priemernej hodnoty RPMN v danom čase. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN, a to aj s poukazom na § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Bol stanovený legislatívny limit odplaty, ktorý je z hľadiska požiadaviek na ochranu spotrebiteľa, z hľadiska dobrých mravov a spoločenského záujmu a z pohľadu zákona prípustný. Podľa § 53 ods. 6 OZ bola tak RPMN v danej veci 71,20 % v rozpore so zákonom, čo spôsobuje jej neplatnosť podľa § 39 OZ. Neplatnosť dohody o odplate veriteľa spôsobuje potom, že žalobca nemá nárok na plnenia, ktoré mu boli týmto titulom zaplatené a prevyšovali požičanú istinu. V tomto smere okresný súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/569/2015 zo dňa 09.02.2016.

17. Žalobca si v predmetnej žalobe uplatnil nárok na sumu 4 255,58 eur, z ktorého istina bola vo výške dlžných splátok úveru 697,32 eur a nesplateného zvyšku istiny 527,55 eur, t.j. istina, vo výške 1 224,87 eur (697,32 eur + 527,55 eur č.l. 46 spisu). Ďalej si uplatnil nárok na sumu 3 000,71 eur z titulu ostatných neuhradených záväzkov klienta (zmluvné pokuty 400 eur + 1632,91 eur, náklady na vymáhanie 734,80 eur, poisťné 3 eura, poplatok za predčasné ukončenie zmluvy 200 eur a poplatky za upomienky 30 eur).

18. Z úverovej zmluvy a faktúry č. V. (č.l. 23 spisu) vyplývajú skutočne poskytnuté finančné prostriedky žalovanému vo výške 3 402,40 eur. Žalovaný postupnými platbami zaplatil žalobcovi sumu celkovo vo výške 3 486,60 eur. Z uvedeného dôvodu a pri vyššie uvedenom právnom závere o neplatnosti dohody o odplate, bol žalovaný povinný žalobcovi vrátiť len skutočne poskytnutú istinu. Ak žalobca žalovanému skutočne poskytol 3 402,40 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi 3 486,60 eur, súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 1 224,87 eur zamietol, nakoľko žalobcovi nevznikol na sumu 1 224,87 eur nárok.

19. Okresný súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že žalobu žalobcu zamietol aj v časti 3 000,71 eur, a to z dôvodu, že žalobcovi nemožno priznať nárok 3 000,71 eur pozostávajúci len zo zmluvných pokút (400 eur + 1632,91 eur), nákladov na vymáhanie (734,80 eur), poisťného (3 eura), poplatku za predčasné ukončenie zmluvy (200 eur) a poplatkov za upomienky (30 eur) (špecifikované č.l. 67 - 68 spisu), nakoľko tieto neboli so žalovaným dohodnuté priamo v zmluve, ale len v previazaných dokumentoch. Súd vychádzal z toho, že pokiaľ by chcel žalobca dôvodne uplatniť všetky tieto zmluvné pokuty, náklady, poisťenie a poplatky, musel by tieto dohodnúť so žalovaným ako spotrebiteľom priamo v zmluve. Súd zastáva názor, že žalobca je povinný všetky tieto zmluvné pokuty, náklady, poisťenie a poplatky so žalovaným ako spotrebiteľom jednoznačne a dostatočne určito dohodnúť priamo

v zmluve, a nie iba vo vedľajších dokumentoch, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Žalobca v konaní nepreukázal, že tieto zmluvné pokuty, náklady na vymáhanie, poistné a poplatky individuálne dohodol so žalovaným priamo v zmluve s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 53 ods. 3 OZ. Ak teda nebolo v konaní preukázané, že tieto zmluvné pokuty, náklady, poistenie a poplatky žalobca so žalovaným v zmluve o úvere výslovne, priamo, určito a zrozumiteľne nedojednal, žalobca ako veriteľ tieto nemôže od žalovaného ako spotrebiteľa požadovať. V tomto smere okresný súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/162/2019- 132 zo dňa 28.08.2019. Navyše okresný súd dodáva, že žalobca na preukázanie nákladov síce predložil faktúry, avšak bez toho, aby doložil doklady preukazujúce, že tieto náklady boli zo strany žalobcu jednotlivým dodávateľom aj uhradené, nepreukázal zmluvy, na podklade ktorých mali byť fakturované služby poskytované a nepreukázal ani, že by výška fakturovanej sumy zodpovedala skutočným nákladom, ktoré boli v súvislosti s jednotlivými službami dodávateľmi vynaložené. V tomto smere okresný súd rovnako poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/162/2019- 132 zo dňa 28.08.2019. Okrem toho súd na tomto mieste považuje za potrebné tiež uviesť, že suma 10 eur, za každú upomienku určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky žalobcu spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná automaticky prostredníctvom elektronických prostriedkov. Súd dodáva, že podľa jeho názoru sa v týchto prípadoch výziev a upozornení nejedná o službu poskytovanú spotrebiteľovi, za ktorú by mal platiť veriteľovi odplatu. V súvislosti s upomínaním dlžníka by bolo prirodzené uplatnenie si vecných nákladov. Zo žaloby však nevyplýva, či tieto sumy predstavujúce poplatky sú/nie sú vecné náklady. Súd tiež konštatuje, že upomínanie dlžníka nesmie byť zdrojom zárobkovej činnosti veriteľa a nemôže predstavovať neprimerané sankčné zaťažovanie dlžníka. Na tomto mieste okresný súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/432/2012 zo dňa 13.02.2013. Rovnako má súd za to, že pri celkovej výške úveru 3 402,40 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá, je neadekvátnym a neprimeraným zaťažením spotrebiteľa k výške úveru aj uplatňovať si zmluvné pokuty (sankcie) celkovo vo výške 2 032,91 eur (400 + 1 632,91), t.j. len zmluvné pokuty sú vo výške 59 % požičanej istiny, pričom zmluvné pokuty v danej veci predstavujú sankcie klienta pre nesplnenie si akejkoľvek povinnosti vyplývajúcej z úverovej zmluvy za každú nesplnenú povinnosť riadne a včas a zároveň v prípade nesplnenia si akejkoľvek povinnosti sankcie vo výške zodpovedajúcej súčtu všetkých nesplatených splátok, t.j. v danej veci pokuta 200 eur za neplnenie si splátok riadne a včas a 200 eur za nesplnenie si povinnosti odovzdať vozidlo a 1 632,91 eur ako súčet nesplnených splátok. Žalobca si zároveň uplatnil ešte aj ďalšiu sankciu, a to 200 eur za predčasné ukončenie zmluvy.

20. Súd považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že žalobca okrem sumy 4 336,60 eur (850 + 3 486,60 eur) priamo od žalovaného, získal predajom vozidla aj sumu 1 650 eur, t.j. spolu 5 986,60 eur pri hodnote vozidla 4 253 eur, teda sumu o 1 733,60 eur viac ako bola hodnota predávaného osobného motorového vozidla.

21. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ako hoci úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli a ani si tieto neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v prvej časti výroku nie je prípustné odvolanie.

Proti tomuto rozsudku v ostatnej časti výroku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej

podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.